

Телятко, кабан, півник, качур та вовки (народна казка)

Автор Невідомий

Був собі дід та баба. Було в них голе телятко. Каже баба:

– Завези, діду, в ліс.

Дід каже:

– Та краще б викормили та зарізали б.

– Я не хочу, завези та й годі!

Завіз той дід те телятко голеньке. А холодно: осінь! І покинув його. Сам вернувся додому.

Пішло те голе телятко. Іде, йде. Доганяє його кабан:

– Драстуй, голе телятко!

– Драстуй, кабане!

– Куди ти йдеш?

– Куди очі, туди й шлях.

– Ходімо разом.

Ідуть, ідуть. Біжить і півень до них, доганяє:

– Голе телятко і кабан, подождіть! Подождали.

– Драстуй, голе телятко!

– Драстуй, півнику!

– Куди ви йдете?

– Куди очі, туди й шлях.

– Ходімо разом.

– Ну, ходім.

Пішли вони: голе телятко, кабан і півник. Ідуть, ідуть, біжить качур:

– Голе телятко і кабан, і півник, подождіть!

Подождали.

– Куди ви йдете?

– Куди очі, туди й шлях.

– Ну, ходімо разом.

– Ходім.

Ідуть вони, йдуть. Скаче й шило:

– Голе телятко й кабан, і півник, і качур, подождіть!

Подождали.

– Куди ви йдете?

– Куди очі, туди й шлях.

– Ходімо разом.

Ідуть вони, йдуть. Зайшли вони в ліс. Холодно: осінь! Голе телятко замерзло й

пішло до кабана. А той зарився у листя й лежить.

- Кабане, давай будем хатку робить.

- Я не хочу. Я зариюся ще краще у листя та й буду лежать.

Пішло воно. Пішло до півника:

- Драстуй, півнику!

- Драстуй, голе телятко!

- Гайда, будем хатку робить.

- Я не хочу,- каже півник,- я на одній ніжці буду стоять, а голівку під крильце захищаю та й буду так зимувать.

Пішло голе телятко до качура:

- Драстуй, качуре!

- Драстуй, голе телятко!

- Давай будем хатку робить.

- Я не хочу. Я на одній ніжці буду стоять, а другу буду під крильце ховати, і голівку буду під крильце ховати. І так буду й зимувать.

Пішло голе телятко. Пішло воно до шила:

- Драстуй, шило!

- Драстуй, голе телятко!

- Давай будем хатку робить.

- Не хочу я. Я заженуся в дуб по саму колодочку та так буду й стояти.

Пішло голе телятко, давай само робить хатку. Зробило хатку, піч, двері. Почало топить: дров є багато в лісі. Топить воно один раз (а зима вже, холодно), біжить кабан:

- Голе телятко, одчини!

- А-а-а! А як я казало: "Хатку давай робить", ти не хотів!

- Одчини, бо я тобі хатку розрию!

Одчинило голе телятко. Живуть удвох. Біжить півник:

- Голе телятко, одчини!

- А-а! Як я казало: "Хатку робить", то ти не хотів!..

- Одчини, бо я тобі хатку розкукурікаю!

Одчинило голе телятко. Уже вони втрюх. Біжить качур:

- Голе телятко, одчини!

- А-а! Як я казало, що хатку робить, то ти не хотів!..

- Одчини, бо я тобі хатку розкахаю!

Думає голе телятко: "Наробить качур крику, прибіжать звірі,пропаду. Треба одчинити". Одчинило. Топлять вони. Ще скаче й шило:

- Голе телятко, одчини!

- А як я казало: "Хатку робить", то ти не хотіло!..

- Одчини, бо я тобі хатку розколю!

Одчинило. Уже вони усі зібрались...

От прийшло два вовки. Поставали вовки під дверима та й слухають: є добра мишоловка. Один каже:

- Лізь ти.

- Ні, ти йди вперед.

Поліз один. Як побачило голе телятко та кабан, та шило! Як пужне те голе телятко рогами, кабан зубами, а шило, як заженеться у вовка по саму колодочку.

А півник кричить:

- Подай його сюди!

А качур кричить:

- Так! Так! Так!..

Насилу вирвався вовк ізвідти: і поколений, і погризений. Ще й півень кричить:

- Подайте його сюди!..